

nærmere Overvejelse er villige til at insinuere baade det ene og det andet. Det ærede Medlem har nu med Hensyn til hele dette Spørgsmaal paa ny gentaget, at den Omstændighed, at man var medvirkende til at afværge Generalstrejken og tilvejebringe Rigsdagens Indkaldelse og Valglovens Vedtagelse, var et Udtryk for, at man var Radikalismens og Socialismens politiske Venner. Dette gælder altsaa i lige Grad Glückstadt og Etatsraad H. N. Andersen; men hvorfor vælger da det ærede Medlem at sige, at Glückstadt var Radikalismens politiske Ven, hvorfor siger han ikke, at H. N. Andersen var det? Men dernæst var jo ikke blot disse Mænd, men overhovedet fremtrædende Repræsentanter for Forretningstilivet, der alle senere med stor Kraft medvirkede til at sikre den Sejr for de to konservative Partier, der vandtes i April 1920, med til i Dagene omkring 1. April at afværge den Ulykke, som Ministeriet Liebes Fortsættelse kunde bringe over Landet. Jeg har nævnt, at deriblandt var ogsaa den konservative borgerlige Gruppe i Borgerrepræsentationen, men jeg har ogsaa nævnt noget andet, jeg har nævnt, at det konservative Parti ved sin Formand Johan Knudsen deltog deri.

Det ærede Medlem siger, at der foreligger ikke noget Referat af disse Begivenheder. Nej, af Aftenens samtlige Forhandlinger foreligger der ikke noget Referat, det lod sig ikke gøre, selv om det vilde være overordentlig interessant, om et saadant kunde være offentliggjort. Men der foreligger et udførligt Referat af, hvad der skete — det ved jeg tilfældigvis, fordi det blev overdraget mig at udarbejde det, og samtlige Partiers Formænd, Hr. J. C. Christensen, Hr. Johan Knudsen, gennemgik det Punkt for Punkt, og det blev godkendt under Hans Majestæt Kongens Forsæde. Det er dette Referat, som siger, at alle Partier er enedes om det politiske, her er Tale om: at man maa ønske Generalstrejken aflyst og Rigsdagen indkaldt til en Samling, som skal tilvejebringe indenfor den kortest mulige Frist en Valglov. Derigennem har Hr. Johan Knudsen paa det konservative Partis Vegne — jeg holder mig til ham, idet det er det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som fører denne Sag frem — medvirket ganske paa samme Maade som de af det ærede Medlem nævnte, og man kan altsaa derfor sige, at Johan Knudsen ved denne Handling har vist sig som Radikalismens politiske Ven ved denne Lejlighed. I øvrigt var Johan Knudsen ikke alene til Stede fra konservativ Side, der var ogsaa

Repræsentanter fra Landstinget, nemlig Hr. Landstingsmand Piper, der stillede sig præcis paa samme Maade.

Det ærede Medlem er overhovedet i Vilderede med Begivenhedernes Rækkefølge, naar han siger, at de Konservative og Venstre var af den Opfattelse, at man skulde tage Stødet straks, og hvad der saa bagefter skete paa Amalienborg, var han ikke klar over. Paa Amalienborg enedes man om at afværge Generalstrejken, og derefter sagde ikke Konservative og Venstre i Almindelighed, men det ærede Medlem Hr. J. C. Christensen i en bekendt Udtalelse, at han i og for sig havde ønsket at tage Stødet straks, hvilket dog ikke hindrede han i at mene, at det var formaals-tjenligt og rigtigt for Landet, at Sagen fik den Afslutning, som den fik.

Jeg tillader mig derfor at sige til det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, at den Dristighed, hvormed det ærede Medlem paa Basis af denne Krise, som har foreligget, efter at den radikale Regering er traadt tilbage, paastaar, at der har foreligget Bevis for, at Glückstadt var Radikalismens og Socialismens Ven, paa en Maade, saa at enhver maatte tro, at det var, medens de regerede, denne Dristighed er det, sammenholdt med, hvad der senere er sket, og hans egne Partifællers Angreb og Kritik vedrørende den nuværende Statsministers Forhold til den Mand, som han fører frem, næsten umuligt at karakterisere med et parlamentarisk Ord.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller har Ordet for en kort Bemærkning.

Christmas Møller: Til det ærede Medlem Hr. Rode skal jeg sige, at naar jeg ved denne Lejlighed alene har nævnt Etatsraad Glückstadt, er det, fordi det var ham, vi diskuterede. Ved alle andre Lejligheder, hvor jeg har været inde paa det Spørgsmaal, har jeg udtrykkelig nævnt de tre Personer, som jeg ogsaa har nævnt under denne Debat. Naar jeg nævner dette, er det, fordi det er dokumenteret, at saaledes var Retningslinierne, og saaledes var Interesserne. Naar saa det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at der stod i det Referat af Begivenhederne paa Amalienborg, at alle Partier er enedes, saa vil jeg sige dertil, at der staar ikke deri, i hvilken Grad Partierne er gaaet med til dette. Det ærede Medlem Hr. Rode vil deraf udlede, at jeg ikke skulde være klar over Gangen i Begivenhederne, idet det ærede Medlem paa-